

[Jens Jensen.]

1939-basis. Det var efter min mening en stor ulykke, at man satte prisstop for huslejen alene, medens man på alle andre områder gav efter og lod prisstigningerne slå igennem. På det punkt tror jeg nok, ministeren — og også hans parti — har en meget stor del af ansvaret. Det har efter min mening medført, at bolignøden er blevet så slem, som den blev. Hvis man havde fulgt en anden boligpolitik på det tidspunkt, tror jeg fuldt og fast på, at der var blevet bygget flere lejligheder, og vi ville da ikke have stået overfor den bolignød, vi i dag kæmper med og har kæmpet med så længe.

Ministeren anholdt min udtalelse om, at ministeren ikke havde nogen stor interesse for spørgsmålet. Min udtalelse skulle ikke opfattes på den måde, at ministeren ikke har bestilt noget med huslejeloven, men jeg synes ikke, ministeren har været særlig imødekommende. Jeg synes ikke, der havde været noget i vejen for, at ministeren kunne være gået med til de ændringer, der er stillet forslag om af de to partier, eftersom de var rimelige og nødvendige, og jeg tror heller ikke, at lejerne havde haft noget imod det, for en kendsgerning er det, at det indbyrdes forhold mellem udlejere og lejere ikke er, som det skal være. Det skyldes simpelthen, at lejlighederne ikke kan holdes vedlige, og derved kommer utilfredsheden. Jeg håber imidlertid, at den højtærede minister må få held til at få disse love gennemført inden udgangen af december måned, så vi kan blive fri for at forny disse love gang på gang, og jeg bedømmer det sådan, at jo længere man fortsætter på den måde, jo mere går det ud over husejerne og udlejerne, og det kan der ikke være nogen rimelighed og retfærdighed i.

Med hensyn til boliganvisningen skal jeg takke for de oplysninger, ministeren gav. Når det nu bliver sagt, at for Aarhus's vedkommende bedømmer man det sådan, at den vil være nødvendig de første to år, så er det jo muligt. Vi har også boliganvisning i Esbjerg, og jeg tror heller ikke, man kan sætte den ud af kraft det første år, men jeg må alligevel forstå de udtalelser på den måde, at bolignøden er i aftagende, og så er der også håb om, at denne lov om boliganvisning, som kommunalbestyrelserne

selv kan bestemme, om de vil holde i kraft, kan falde bort som unødvendig.

Chr. Nielsen: Det ærede medlem hr. Bouet mente, at man kunne måle husejernes fattigdom ved at se det forfald, der præger de fleste ejendomme. Jeg tror ikke, det er nogen målestok for, at husejerne lider nød eller ikke kan afse penge til vedligeholdelse. Det er min faste overbevisning, at husejerne simpelthen i udpræget grad har fået den indstilling, at de overhovedet ikke vil røre en finger for vedligeholdelse. De vil lægge alle disse udgifter over på lejerne. Jeg behøver absolut ikke gå byen rundt for at kigge på forfaldne ejendomme. Den ejendom, hvori jeg bor, er yderst forfalden, simpelthen fordi ejerne, både den forhenværende og den nuværende, ikke rører en finger til vedligeholdelse, ikke ofrer fem flade øre på at sætte noget som helst istand, og jeg dokumenterede dog, at vedkommende husejer har et nettoudbytte på $8\frac{1}{2}$ pct. af de penge, han har anbragt i den ejendom. Det er så et spørgsmål, hvor meget det ærede medlem hr. Bouet mener, at denne husejer skal have ret til. Jeg forstår, det efter det ærede medlems opfattelse skal bedømmes sådan, at husejeren skal have sit udkomme derved. Det er naturligvis en betragtning, man kan gøre gældende. Jeg for min del kan ikke opfatte husejersstanden som et erhverv. I det foreliggende tilfælde, som jeg har kendskab til, holder det absolut ikke stik. Her drejer det sig om en skibsreder, der blot har skullet placere sine penge, og som overhovedet ikke i de snart to år, han har ejet ejendommen, har sat sine fødder i ejendommen. Han interesserer sig ikke en døjt for, hvordan den ser ud, eller hvem der bor i den og betaler ham husleje hver måned. Det eneste han er interesseret i, er at slæbe de $8\frac{1}{2}$ pct. hjem af sine penge.

Arbejds- og boligministeren (Kjærbo): Da der stadig i det ærede medlem hr. Jens Jensens udtalelser ligesom er en islet af bebrejdelse mod mig i forbindelse med dette lejelovsspørgsmål, tager jeg ordet igen, ikke for at forlænge diskussionen, men fordi jeg godt kan tiltræde, at den tilstand, der er med hensyn til det lave lejeniveau f. eks. i forhold til lejeniveauet i nybyggeriet, er uri-